

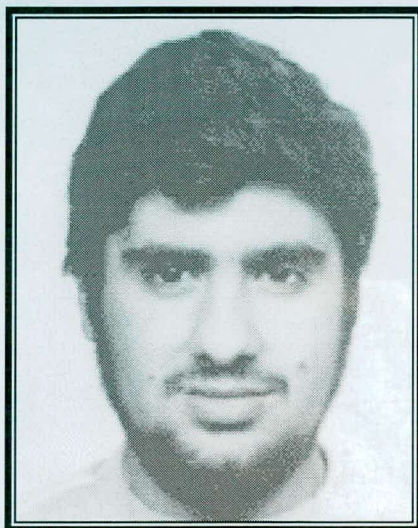

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי משה אהרון ז"ל

בן שולה ואברהם

נולד בירושלים

בתאריך י"א בתשרי תשכ"ח, 15/10/1967

התגורר בירושלים

התגייס באוקטובר 1985

שרת בחיל התותחנים

נפל בעת שירותו

בתאריך כ"ו בכסלו תשמ"ו, 9/12/1985

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 10 שורה: 2 קבר: 6

הותיר הורים, שלושה אחים ושלוש אחיות

בן 18 בנפלו

קורות חיים

בן שולה ואברהם. נולד בירושלים ביום י"א בתשרי תשכ"ח (15.10.1967) והתגורר במבשרת ציון. משה למד בבית-הספר היסודי 'אריאל'. את לימודיו התיכוניים החל בבית-הספר 'אורטי' בירושלים ובתום שנת לימודים עבר ללמוד בבית-הספר לאלחוט ומודיעין של חיל המודיעין בירושלים. משה היה פעיל בפעילות חברתית במתנ"ס המקומי במבשרת ציון ומדריך צעיר בתנועת-נוער. אהבתו היתה נתונה בעיקר לטיולים בחיק הטבע. הוא 'חרש' את הארץ לאורכה ולרוחבה ושבוע לפני מותו יצא לטיול באילת עם חבריו. לפני גיוסו עבר קורס נהיגה קדם-צבאי.

באמצע חודש אוקטובר 1985 גויס משה לשירות חובה בצה"ל ובתום הטירונות הוצב לשרת כנהג משאית.

ביום כ"ו בכסלו תשמ"ו (9.12.1985) נפל משה בעת מילוי תפקידו. בדליקה שפרצה במחנה שילה נספו שמונה חיילים, ומשה ביניהם. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל. הניח אחריו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

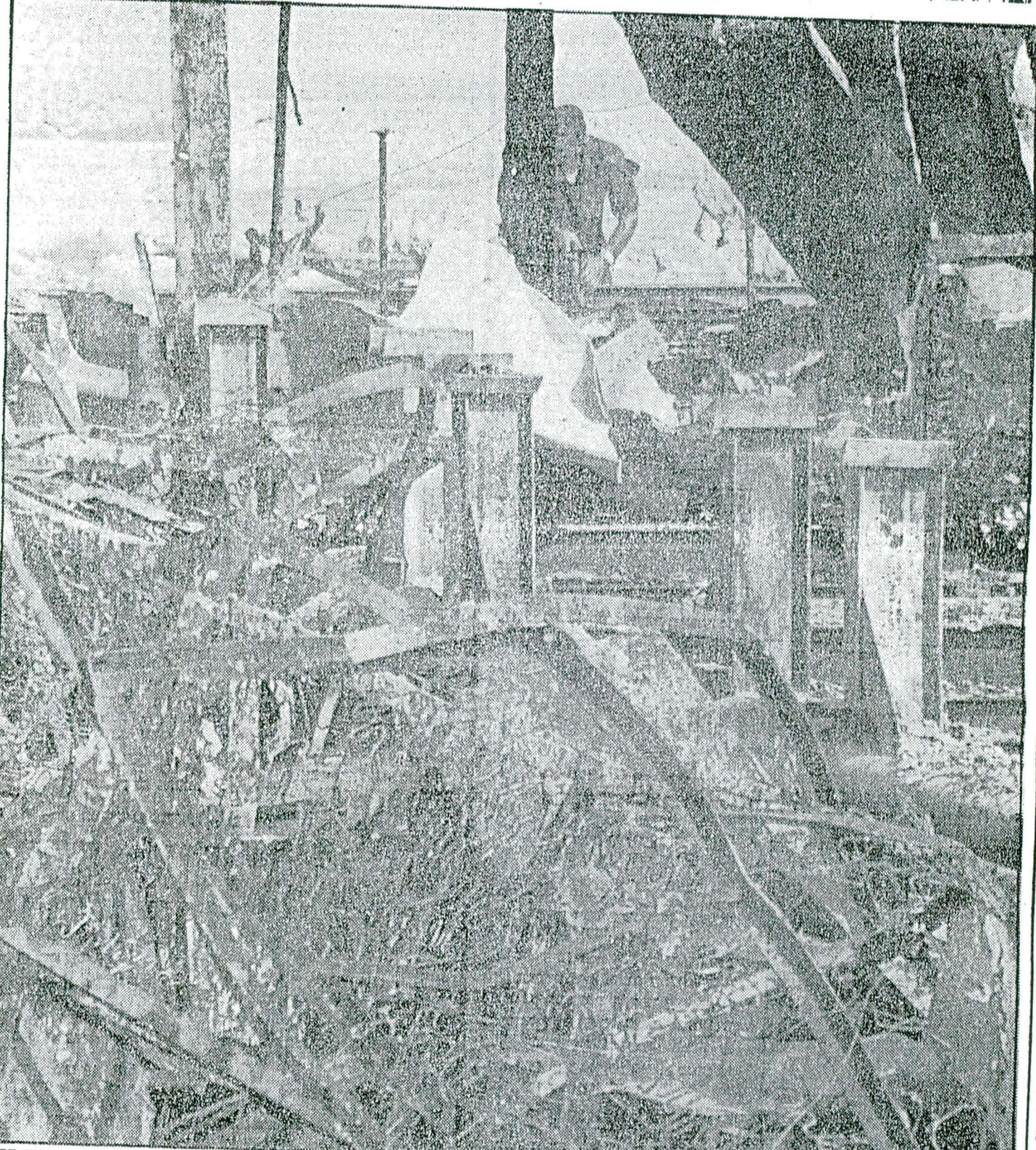
הורים, שלושה אחים - יצחק, יעקב ואהרון, ושלוש אחיות - יעל, סיגלית ומירב.

הוריו הנציחו את זכרו בבית-הכנסת במבשרת ציון.

מפקד העוצבה: ההרגשה הייתה נוראה - חיילים עמדו מסביב ולא יכלו לעזור

ראשונה הכתינה באש חיילת, שקרא ה: "שריפה! תביאו מטפים!" זעקות החיילים שנלכדו בתוך המיבנה הנוצר היו קורעות לב - אך חבריהם, שניסו לפרוץ את החלונות ולחלצם - לא הצליחו להתגבר על האש

(צילום: "זום-77")

שרידי המיבנה שעלה באש - ובתוכו שלדי המיטות השרופות.

אולם לעשרות החיילים בבסיס, זה כבר לא ישנה דבר. חגיגת הניצחון הפך עבורם לשברע אצל על מות שמונה מחבריהם, במותם מה אכזרי.

היתה תשובה ברורה מה גרם לאסון המחריר. הנוק היה מה גדול, עד שמלאכתם של המאמחים תארך עוד זמן רב.

התווית הדמוקרטית" ו, כוח 17", כי אנשינו, חוזרו לבסיס והטמינו בו פצצות תבערה".

לכל אותם שהגיעו לבסיס התותחנים אתמול, לא זמן רב.

מאת יאיר עמיקם, כתבתו הצבאי -

בבסיס חיל-התותחנים במבנה שילה שבשומרון חגגו שלוש בערב את חגיגת הניצחון בהדלקת נרות. האווירה בבסיס היתה מרוממת, ועשרות החיילים ששהו בו כילו את זמנם בבערין ובחריים. אולם השמחה נפגמה משהו סמוך לשעה תשע, כאשר הגנרטה, המספק חשמל לכל התורים המבנים בבסיס, חדל לפעול. "דווקא בחגיגת הניצחון יש לנו חושד", רמז אחד החיילים.

בלי-דבר, נכנסו החיילים לחדריהם. במבנה הר מגורים המרכזי, המרוחק משער הבסיס כ-50 מטרים, התגוררו 84 חיילים. המבנה, שתואר בארץ על ידי האנציקלופדיה שבנו את שדות התעופה בנגב, היה בנוי משמחה חרדים, הפנים כולם לבסודין צר וארוך. בכל חדר היו שלוש מיטות דו-קומטיות. בין החיילים שישנו באותו מבנה והמשרתים בבסיס, התארחו גם נהג מחיל תובלה, שביקש ללון שם בלילה וכן חייל נוסף שהגיע לבסיס באותו יום, והיה אמור להיות מעב למחנה באחת היחידות בפיקוד.

זעקות החיילים

השעה היתה קצת אחרי אחר הצהריים. בעמדת הש.ג. שמרד שני חיילים, ואילו כגן מפקד הבסיס נשאר אף הוא במשרדו, המרוחק כ-20 מטר מן המבנה המרכזי, יחד עם הפקידה. היא אלה ארבעת האנשים היחידים שהיו ערים בסביבת המבנה האכזרי. לפתע החריד את השקט זעקת אימים. תחילה היתה זו חיי לית שזעקה: "שריפה! הביאו מטפים!" לאחר מכן, היו אלו זעקות החיילים והמטפים.

אנ-המפקד פרץ הורצה מלשכנו, ולחרדתו ראה בות אש בוקעים מחלונות מבנה המגורים, וכמה חיילים הנספים למלט את עצמם דרך החלונות, חלקם כשהאש אחוזת בבגדיהם. התברר, כי האש כבר בערה במבנה, אולם עד לזעקות הראשונות - לא ידע איש מה מתחולל בתוכו.

תוך שניות מעטות זיהו הבסיס סילו על הרגליים, ועשרות חיילים אצו למבנה. מבסיס לעורר בניגודי, איש אולם דים קצרה מלהרשיע. האש הפיזה חום שי הגיע למאות מעלות - יש המעריכים לכ-1,000 - ואי אפשר היה להתקרב אל המבנה, גם לא למטפים ולמרו הזיכוי. שלד סוככים מאד אליו. הוח מוחלפת עות, שנשבה באחת דקות, ליבתה אף היא את הלהבות. מכונות-כיבוי, שהגיעה לאחר זמן רב ממעלה-אפרים, לא יכלה לעשות אף היא רבות. והחשמל היה גודל, אמר אתמול תת-אלוף דני יתום, מפקד העוצבה, "עש רות חיילים שומדים מסביב למבנה - ואינם יסלים לעשות דבר".

אש מתוך החלונות

המחנה היה קורע לב, וזעקות החיילים הלכודים בו חוד המבנה נשמעו שעה ארוכה. החיילים מסביב ניסו בכל דרך לפרוץ פנימה, אולם מבצע כל חלון שניסו פרוץ הוציאה אש גודלה, שהרויקה את המלוצים. ב- יוסף לכך, ישנו החיילים בתוך שקי-שינה - שהיקשו יתנועתם, והסכו למסירות-מוות. לאחר מאמצים בל- רציניים, הצליחו בכל זאת להציל שבעה חיילים פצועים. מאחר יותר התברר, כי אחד היה פצוע קשה, אחד בינוני וארבעה באיח קל.

פסולת-החיילין נמשכו - אולם המבנה עצמו, שר היה בנוי מתבנים דליקים, הפך בתוך זמן קצר לגל שברים מפויחתים. בין ההריסות התגלתה הוונת - שמונה גוויות מפוחמות, שלא ניתן היה אפילו לזהותן.

עם אר ראשון הגיעו למקום קצינים בכירים, בראשם הרמטכ"ל, רב-אלוף משה לוי, אלוף פיקוד המרכז, אנטון ליפקין, מפקד העוצבה, תת-אלוף דני יתום ועוד קצינים רבים אחרים. יחד עימם הגיעו מומחים של צה"ל, המשטרה ומאסבי-האש, שהחלו מיד בכדיקת נסיבות האסון. שששים, שהובאו אף הם למקום, סרקו את האזור שמסביב לבסיס ולא גילו עקבות - דבר שהוציא, כנראה, מכלל אפשרות פיצוץ חבלני, אם כי גם אפשרות זאת נבדקה עדיין. אתמול טענו

וב * אתם לא יאמינו

360

מכונים השבוע לכיסו של זוכה יחיד, ללא שותפים

ההגרלה ביום ה' ז'כ"ג * יום לחייך.

הגרלה ביום ה' ז'כ"ג * יום לחייך.

הגרלה ביום ה' ז'כ"ג * יום לחייך.

יחידת החרטום

סובארו 1300
1986 DL
בהספקה מהירה!
04-721107/8

ידיעות אחרונות

היום 60 עמודים
כולל מוסף נמוך

למסירת מודעות
הלווה הפקלי
ידיעות אחרונות
טל' 03-261211
ישראלים יזהו דינרם
מודעות הלווה
מתפרסמות היום
בעמודים 34-38

יום ג', כ"ז בכסלו תשמ"ז
10.12.1985 גיליון מס' 16889

Yedioth Ahronoth
ידיעות אחרונות

מרכז המערכת: רב יודיקבסקי
רחם גלעד, דרך סיד 138, ת"א

העורך הארצי הראשון:
נח מנחם דל

העורך:
ד"ר ה. רוזנבלום

שקל 340
בגולת 290

„נגלים“ חברה לסחר ברכב

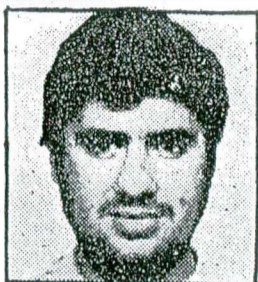
אברהם אויורץ

אלחנן נתן

יעקב אברג'ל

משה אהרון

רוני מצלאוי

דוד לנקרי

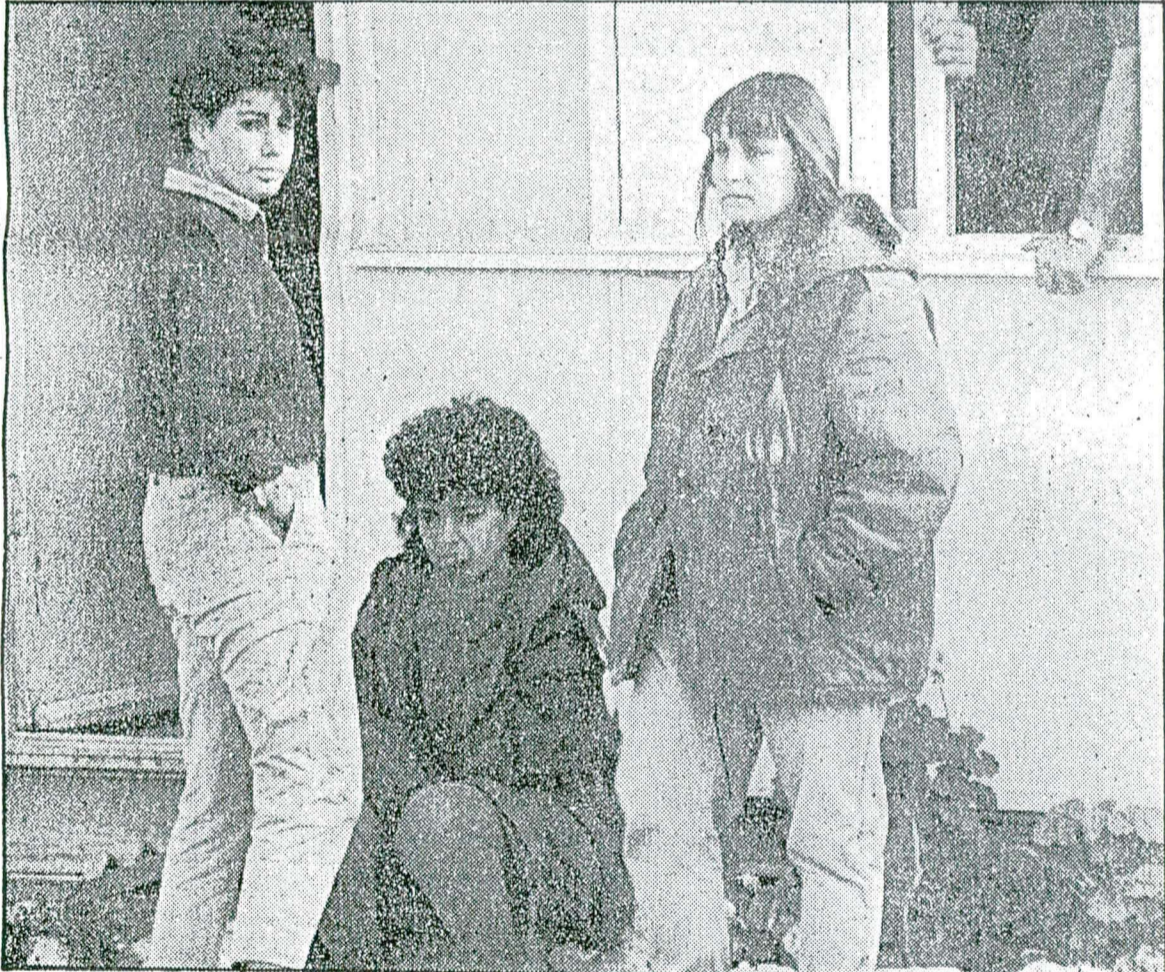
דניאל שובל

דוד חיים מרקביץ

הרמטכ"ל מינה ועדת-חקירה לבירור נסיבות אסון הדליקה □ האש פרצה כנראה בגלל נר או סיגריה - לא מעשה חבלה □ עוצמת האש, שהגיעה לכ-1000 מעלות, מנעה אפשרות לחיץ הלכודים □ נראה שבפרשה היו כמה ליקויי-בטיחות: המיבנה שנשרף עשוי מחומר דליק ביותר, מטפים וברזי-שריפה מוקמו קרוב מדי אליו □ בין השאלות: מדוע לא הבחין איש בדליקה בשלב מוקדם יותר; מדוע היה איחור באזעקת מכונית-הכיבוי □ חבריהם של שמונה החיילים שניספו בדליקה במבוא-שילה מספרים:

הכל בער מסביב - לא יכולנו להציל החיילים

תחושת הכאב והיגון על פניהן של חיילות בבסיס בשומרון, לאחר האסון. (צילום: זום 77)

מאת יאיר עמיקם, כתבנו הצבאי, וגבי ברון, כתב ידיעות אחרונות - שמונה החיילים שניספו באסון הדליקה בבסיס צה"ל בשומרון יובאו היום למנוחות. אתמול סיפרו חבריהם והמוכרים: „ניצבנו מסביב למבנה הבעור, שמענו את צעקותיהם של הלכודים - אבל לא יכולנו להצילם. היתה אשיתופת, וכל סעם שפרצנו חלון - סרצו החוצה להבות-אש“.

(תיאור האסון ראה בעמ' 3 ו-13).

ועדת-החקירה שמינה הרמטכ"ל, רביאלוף משה לוי, לבירור נסיבות האסון תמשיך היום בעבודתה. למרות שהחוקרים עדיין לא גיבשו את מסקנותיהם, ער לה מעורבות של חיילים שהיו במקום ומכריקת מיר מצאים בשטח, כי בפרשה הטראגית היו גם כמה ליקויי-בטיחות וחוסר אמצעי-כידוי לשעת חירום. כוועדת החקירה נוסלים חלק המסמך רה הצבאית, משטרת ישראל ומומחים מהיחידה לזיהוי פלילי.

החוקרים ינסו למצוא מענה למספר שאלות: □ כמה סרצו האש: ככל הנראה, אחר החיילים במבנה הדליק נר לצורכי תאורה, משום שהנגרסור המספק חשמל לבסיס לא (סוף בעמוד 9)

שמונה החיילים שניספו - למנוחות

אלה שמותיהם של החיילים שניספו את מול, ומועדיו הלווייתיהם (כתבות על שמונה החיילים - ראה עמוד 2).

- טוראי אברהם אויורץ, מנתניה. יובא למנוחות בשעה 2.45 בחלקה הצבאית בבית העל-מין בשכונת בן ציון בנתניה.
- טוראי יעקב אברג'ל מתל-אביב. יובא למנוחות בשעה 2 בחלקה הצבאית בבית העל-מין בחולון.
- טוראי דוד לנקרי מאשקלון. יובא למנוחות בשעה 3 בחלקה הצבאית בבית העל-מין באשקלון.
- טוראי רוני מצלאוי מרמלה. יובא למנוחות בשעה 2 בחלקה הצבאית בבית העל-מין ברמלה.
- טוראי משה אהרון מירושלים. יובא למנוחות בשעה 11 בהר-הרצל בירושלים.
- טוראי דוד חיים מרקביץ מירושלים. יובא למנוחות בשעה 3.30 בהר הרצל בירושלים.
- סמ"ר דניאל שובל מירושלים. יובא למנוחות בשעה 2 בהר-הרצל בירושלים.
- טוראי אלחנן נתן מירושלים. יובא למנוחות בשעה 12.30 בהר-הרצל בירושלים.

המצרים הגיעו עם מסרים
„הביקור שלי הפעם הי" נו הדומנות טובה להעביר מסרים לישראל - ויש לי (סוף בעמוד 9)

הדולר השחור
1570-80
• היציג: 1489.4
• לנסועים: 1766.26
• השחור: 1570-80

חוקרי פרשת פולארד מגיעים אחד ארה"ב
ושינגטון: המשלחת תחקור גם פעולות נילוות, שאינן עולות בקנה אחד עם המדיניות הישראלית

מאת רוני שקד וזאראל גינאי, כתבי ידיעות אחרונות - המשלחת האמריקנית, האמורה לחקור את המעורבים בפרשת סולרד, תגיע לישראל מחר, יום רביעי - הודיע לסגרת בוקר ה„סטייט דיפרטמנט“.

בהודעה נאמר, כי המשלחת תתחקור גם פעולות

„עודה תדם 60,000 ד' לליכוד“
מאת מרסל זוהר ושרה ארנון, כתבי ידיעות אחרונות - אבי צור, עוזרו לשעבר של סגן השר מויכאל דקל, יובא היום לארבעת מעצי רר. חוקרי המשטרה העוסקים בחקירתו מתמקדים עתה בנושא של קבלת (סוף בעמוד 9)

המשטרה צותחה לפעילים של הליכוד
הקליטה שיחות של החשודים העיקריים בפרשת הקרקעות אשתו של אבי צור נחקרה: האם קיבלת שוחד מהקבלן אברהם גינדי - ארון, וידאו ושימוש במכונית?

מאת גד ליאור, יחזקאל אדירם, ישראל תומך ומשה רונן, כתבי ידיעות אחרונות - מספר פעילים מרכזיים בליכוד הוקלטו בחשאי על-ידי המשטרה, אשר חוקריה צותחו במשך שבועות אחדים לשיחות הטלפון של אחדים מן החשודים העיקריים

הנמלאים ללון
muco boy
יצרני אופנה לילדים ונוער
ת"א רח' מטלון 26 טל' 829006

הגישו תנורי החום בנפט עם ארונה OLMAR
דיזנגוף 268 ת"א טל' 242950

תל אביב דלת
* ארונות קיר אציקאים * סגירת „נישוח“ * חדר ארונות * מחיצות מתקלפות
דיזנגוף סנטר-תל-אביב: הנרנול 12, ת"א סט' 653578

בית החרושת
רב דרונות
2 חנוולי בטחון ברדל פליה אחת
ת"א: 748089 י-ם: 246788 חימה: 642523 חולון: 803174

האסון בבסיס צה"ל

מה קרה שם?

מדברים אצלנו באח"ק רבה הרבה מאד על "חקירות", אך אם יש לחקור ע"י חוקרים מן הצבא קודם כל כיצד היה יכול לקרות מה שקרה, אתמול באחד מי בסיסי צה"ל בשומרון, בו איבדו את חייהם שמונה חיילים ו-7 נפצעו. כיצד קרה שהמחנה נותר בלי חשמל, וביחד עם זה גם בלי גנרטור חשמלי, הי מקום שקע באפילה מוחל לטת למשך של לילה שלם ולמה היה טיב הי צריכים דליקו האם היו זה השמירה על המחנה, בתנאים בהם אנו חיים, מספקת? והואיל וגניבת עשק שיטתית מהמחנות הצבאיים שלנו הפכה ואלנו לחינוך כמעט רגיל, רשאים אנו לדעת אם גם במקרה המהירי של אסון לא היה יד אחרת שלנו שטרנדנה שקדה אותנו?

בלי מסקנה

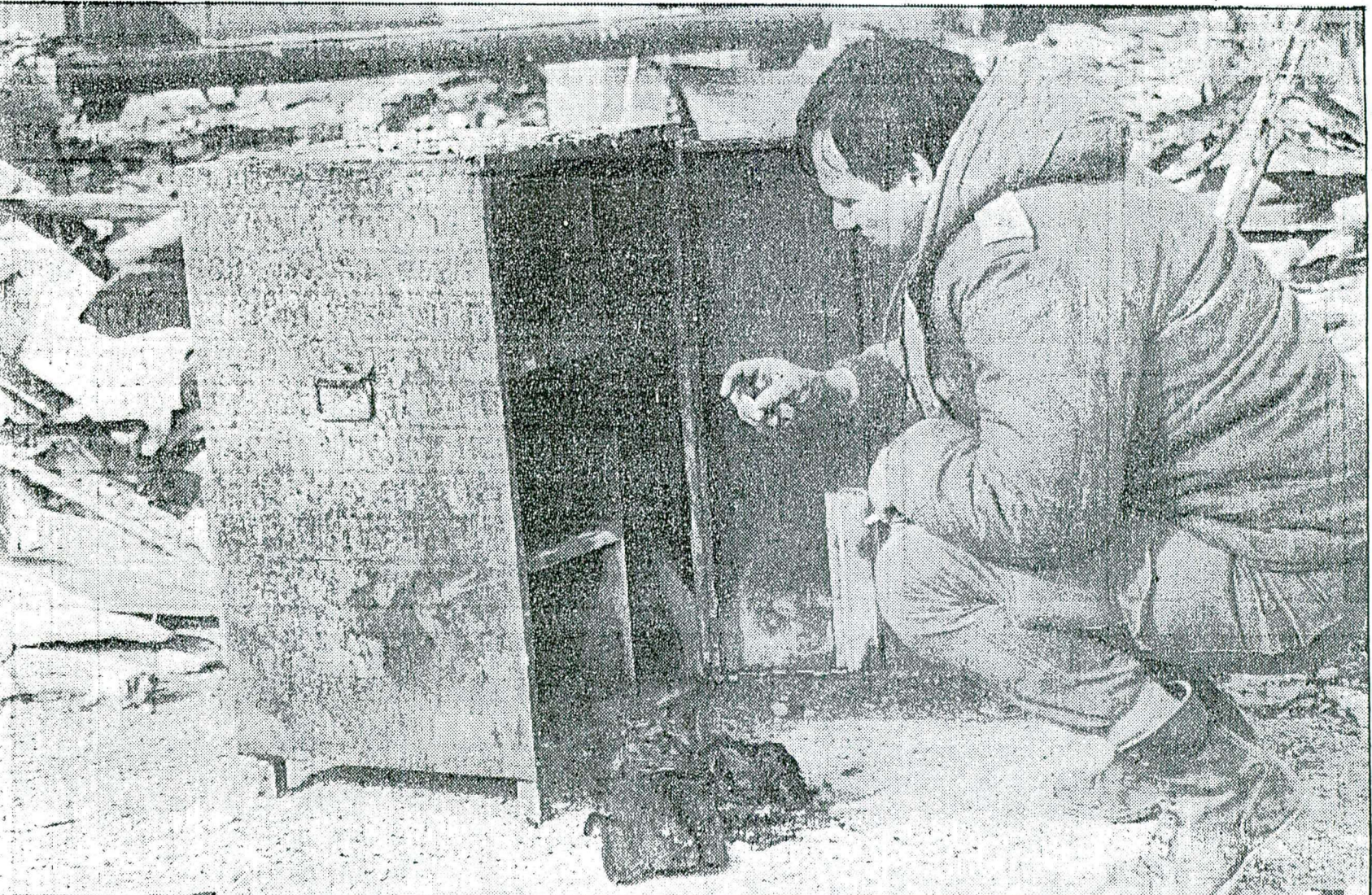
אם שר האוצר הנו בדעה שהתכנית הכלכלית של הממשלה נכשלה, היא אף מכריו על כך בגלוי, ויחד עם זה אין הוא מציע לממשלה, ש-אימצה לה תכנית זו, שתתפרט; ואם הוא עצמו איננו מתפרט, ואם ראש הממשלה מאשים אותו ב,זריעת דמורל-יציאה במדינתנו ומשאיר אותו לאחר מכן על כנו — הרי שאין לראות את שר האוצר שלנו כמי שי-יש להתייחס לזכרו, ב-רצינות, ואת ראש הממשלה שלנו כמי ש-יש לשלם בשליו, ונשאלת השאלה איך יכולה ממשלה כזאת לשלוט בה, אומה המצמצמת במצב כה וקשה? הכרזה כזוהי, ונשאלת השאלה מועד זה היה בו כדי לערער את יסודות הי-משק הממלכתי ואלו אלו לאם הוא היה משק תקין, על אחת כמה וכמה, ו-אשר הוא איננו כזה, ו-רבים מתקשים להבינו.

בית דין 18

המשרה חוקרת את מעשיו של סגן שר הי-בטחה מיכאל דקל, ונח-בה בסבלנות לתוצאת החקירה שלה. ברם, תהי-יה אשר תהיה התוצאה, י-ירצונו לומר על אודות דיאלוגים הנדורים, ו-יהיה נתמך הרגשתי, ו-יחבנתו לבטא אותה, ו-יכשיר ד ו ק א בשל הי-מצב בו התביעה, שהי-ה אנו לפיכך זמן מה ור-אינו לפיכך זמן מה ור-טמפרמנט של בית דין 18, שכל נקודותיו עורר-ן געשן התיישבותי-כי-אילו היתה זו משרת חיי-כולה ולקשר את הא-י-דו-שליש כ,רווחים י-ן, ו"כסף", "שחוד", נראה, לפחות בעינינו, כמשהו קרוב לחוללה הי-שם, ואם חברה הישר דוד-לוי אמנם הדליק עלינו (ענתו) דברים בנושא, "אמרתיו לכם" אין זה מדבר לטובת לוי.

ד"ר יעקב יעקב

קצין צה"ל מחפש בתוך הארונות השרופים של חייליו ומוציא חפצים אישיים שנתרו בתוכם. (צילום: "זום-77")

שמונה החיילים שנהרגו

אם שר האוצר הנו בדעה שהתכנית הכלכלית של הממשלה נכשלה, היא אף מכריו על כך בגלוי, ויחד עם זה אין הוא מציע לממשלה, ש-אימצה לה תכנית זו, שתתפרט; ואם הוא עצמו איננו מתפרט, ואם ראש הממשלה מאשים אותו ב,זריעת דמורל-יציאה במדינתנו ומשאיר אותו לאחר מכן על כנו — הרי שאין לראות את שר האוצר שלנו כמי שי-יש להתייחס לזכרו, ב-רצינות, ואת ראש הממשלה שלנו כמי ש-יש לשלם בשליו, ונשאלת השאלה איך יכולה ממשלה כזאת לשלוט בה, אומה המצמצמת במצב כה וקשה? הכרזה כזוהי, ונשאלת השאלה מועד זה היה בו כדי לערער את יסודות הי-משק הממלכתי ואלו אלו לאם הוא היה משק תקין, על אחת כמה וכמה, ו-אשר הוא איננו כזה, ו-רבים מתקשים להבינו.

אם שר האוצר הנו בדעה שהתכנית הכלכלית של הממשלה נכשלה, היא אף מכריו על כך בגלוי, ויחד עם זה אין הוא מציע לממשלה, ש-אימצה לה תכנית זו, שתתפרט; ואם הוא עצמו איננו מתפרט, ואם ראש הממשלה מאשים אותו ב,זריעת דמורל-יציאה במדינתנו ומשאיר אותו לאחר מכן על כנו — הרי שאין לראות את שר האוצר שלנו כמי שי-יש להתייחס לזכרו, ב-רצינות, ואת ראש הממשלה שלנו כמי ש-יש לשלם בשליו, ונשאלת השאלה איך יכולה ממשלה כזאת לשלוט בה, אומה המצמצמת במצב כה וקשה? הכרזה כזוהי, ונשאלת השאלה מועד זה היה בו כדי לערער את יסודות הי-משק הממלכתי ואלו אלו לאם הוא היה משק תקין, על אחת כמה וכמה, ו-אשר הוא איננו כזה, ו-רבים מתקשים להבינו.

אברהם אביזר: עזר לחבר במצוקה

אברהם אביזר (19) נולד כאלבני במשפחה מתנוורת כרוחב שולנסקי בשכונת קרית-נורדאו ב-נתניה. החליה למו כבית-ספר ממלכתי דתי רשמי ב-שיכון מנורה, אחי-כך סיים את תיכון כר-אילן בנתניה. לפני שנה הת-ניס והוצב כחייל-התותח-נים.

משה אהרן: נופי הארץ

כרליקה בשדה קוצים — כך עמיתו ברכה הקפן "מעתה ציון" שבפברואר ו-18. היתה זו חגיגה כפר-לה. שכן כמה ימים לאחר מכן הונחיסו לצ"ח, והא-ביקש להיות נהג". "הוא אהב פר חבור חומי, וטבע טבע נופים, וזמית את אלה של הרי ירושלים". משה קיבל בשמחה רבה את עובדת היותו נוהג בצבא: "כך אוכל לראות את הארץ ונופיה".

דוד לנקרי: חובביים

דוד לא רצה ככלל ל-שרת בכפיים הזה, הוא חלם על חיל-חיים" — סיפור אתמוזל בני משפחתו של דוד לנקרי, בן ה-19, מ-אשקלון, מחללי אסון הי-שויבה בכפיים צ"ח".

דוד מרקביץ: האם לא הספיקה להיפרד

כשעת הבוקר, כונסה משפחת מרקביץ לביתה הי-צניע בשכונת רוממה בירי-שלים. "קרה אסון, דוד נע-דר", נמסר להורים הי-ידעו רק, שפרצה שריפה ב-כפיים. לא ידעו דבר נוסף, עד ששמעו יותר פרטים ב-רדיו. המתה ושעות הצפוייה לידושה הסופית מרמו את עצמיהם.

לואב, משה, איש חולה לנכי הצבא, ספירה את רשור אחרי שני התקפי לב. איילה, ידידה, אומרת כמה שזעני היה טיבל ומאז צמורה שיכל, בע-אחת עשרה שעות אש-משפחת שרבל נציפתה ידועה הסופית מקצוה הי-מפה ותהה: דני נה-דממה שרה בחור, הכ-פחה סקפת חברים וק-הגנה באיפוק, ה-דני מיררה בבכי. ל-שבעה חודשים אבדה-בן-שפט שפט ממו-הסרט.

המכות נופלות על משפחה ברו אחר ז"א האת יעקב והתבונן ב-בתמונת אחיו הצעיר ז-

דניאל הוא הבן הרב מבין חמשת ילדי משפ-שיבל, הוא למד בביתו-פר הטכני, "ארט" ול-היום, עבד בבנק וע-היל.

דניאל שובל: 3 ימים לפני השחרור

"יום הולדת שמונה" מ-ב לישראל" — אהלו-לדניאל שובל (שכילי) כ-יום שבת, כאשר ערכה לי-משפחתו מסיבת שחרורי-אם הולדת מוקדמת, אך את ים הולדתו לא הספיק-דני לחגוג — בתאריך י-קר, שהיה גם חמ"אמרה אחתו הצעירה, (טרוט מאו

את שאריות. רק דמעות של נצ-בוניות עיניה הסגורות את מה שמתרשש ובליבה. בעם חמישי שעבר ביקר דוד בבית, ובני המשפחה ברלו יכנסוה בשבועה ולא נפגשו עמו. האם אינה סר-לחת לוועמה ועל כך: לא הספקנו להפיר — היא אומרת.

הידיעה הסופית על מותו של דוד עוכבה עד שובו של הבן האמצעי, שו י בן ה-18, המשרת גם הוא בצ"ח. ב-בית ישבו האם, האב עוזר-אל והאחות הקטנה, רנד, שביקשה לבלות את יום ההשפחה הראשון עם חברי-תיה, אך הוועקה להימצא בחברת הוריה.

"לא חשבתי שזה יקרה, לא חשבתי שאבד את ביי, אך החלטתי ללכת ב-ורחמי הצעירה ובה ה-17 הגי-בה במקופות: "אבא, הוא לא נהרג, לא אמרו שהוא מת". למרות שהבינו כי ה-סיכויים אינם רבים, קיוו ל-נס השמעות ועברו שי הגיעו, מקצוה העיר הגיעה הידיעה הגרה: דוד בין ההרוגים.

דוד היה נהג תעבורה, הוא נזכר להיות נהג, למרות ש-נדרש ליחידה אחרת, הוא אהב את החפשי, את ההר-פתקאה, סיפר הוב, הוא לא אהב מיטגרות, תמיד מרץ ולמרות זאת, היה אהוד מאד בין חברי. ילד מוכשר היה דוד — אמר האב — אך יא הספיק לנצות דבר. (נווית מאנה)

אלחנו נתו: הוא אהב את ההגה

עך שכע וחצי בערך לא ידענו כבית משפחת נתו אם אלחנו ("חנני") נעדר, או נעדר-חלל. ישבו וחיכו-כל צילצול סלפון הקפיץ, כל דפיקה בדת עוררה חרדה מהולה בתקופה הי-אם שושנה מילמולה: "נס, נס, שיהיה נס, שחנני יגיע הבא אנו יגר: רק צחקתי, נתנו אני כאו".

החוג הישראלי לכלבי הגנה והצלה-מועדון גורים

בחסות מגנט מזון מעולה לכלבים

מחלות משותפות לבני אדם וכלביהם

מרצה: פרופ' זאב טריינין —

יו"ר ההתאחדות הישראלית לכלבנות.

תקשורת נכונה בין האדם לכלבו

מרצה: מר איתן אינגו — שופט עבודה ויו"ר החוג הישראלי לכלבי הגנה והצלה.

ההרצאות יתקיימו היום 10.12.85 בשעה 20:30 בבית ציוני אמריקה רח' דניאל פריש 1 ת"א

הכניסה חופשית

בחסות סטריאו פלוס

אולם התצוגה לסטריאו הגדול ביותר בארץ רח' אידלסון 7, ת"א טל. 03-656027